

Dimecres IV de Quaresma

Text de l'Evangelí (Jn 5,17-30): En aquell temps, Jesús digué als jueus: «El meu Pare continua treballant, i jo també treballo».

Davant d'això, els jueus, amb més afany, buscaven de matar-lo, perquè veien que, a més de violar el repòs del dissabte, afirmava que Déu era el seu Pare i es feia així igual a Déu.

Lavors Jesús prengué la paraula i els digué: «Us ben asseguro que el Fill no pot fer res pel seu compte, fora d'allò que veu fer al Pare: allò que fa el Pare, ho fa igualment el Fill. El Pare estima el Fill i li mostra tot el que fa. I encara li mostrarà obres més grans que aquestes, i en quedareu meravellats. Perquè així com el Pare ressuscita els morts i els dóna la vida, també el Fill dóna la vida a qui vol. I el Pare no s'ha reservat de judicar ningú, sinó que ha confiat al Fill tot el judici, perquè tots honorin el Fill com honoren el Pare. El qui no honora el Fill, tampoc no honora el Pare que l'ha enviat. Us ben asseguro que els qui escolten la meua paraula i creuen en el qui m'ha enviat, tenen vida eterna; i en el judici no seran condemnats, perquè ja han passat de la mort a la vida.

»Us ben asseguro que arriba l'hora, més ben dit, és ara, que els morts sentiran la veu del Fill de Déu, i els qui l'hauran escoltada viuran. Perquè així com el Pare té vida en ell mateix, també ha concedit al Fill que tingui vida en ell mateix. I li ha donat poder de judicar, ja que és el Fill de l'home. No us estranyeu d'això: ve l'hora que tots els qui són als sepulcres sentiran la seva veu i en sortiran; els qui hauran fet el bé, per a ressuscitar a la vida, i els qui hauran obrat el mal, per a ressuscitar condemnats. Jo no puc fer res pel meu compte: judico segons allò que sento, i el meu judici és just, perquè no busco de fer la meua pròpia voluntat, sinó la voluntat del qui m'ha enviat.

«Us ben asseguro que els qui escolten la meva paraula i creuen en el qui m'ha enviat, tenen vida eterna»

Mn. Francesc PERARNAU i Cañellas
(Girona, Espanya)

Avui, l'Evangelí ens parla de la resposta que Jesús va donar a alguns que veien malament que Ell hagués guarit un paralític en dissabte. Jesucrist aprofita aquestes crítiques per a manifestar la seva condició de Fill de Déu i, per tant, Senyor del dissabte. Unes paraules que seran motiu de la sentència condemnatòria el dia del judici a casa de Caifàs. En efecte, quan Jesús es va reconèixer Fill de Déu, el gran sacerdot exclamà: «Ha blasfemat! Quina necessitat tenim ja de testimonis? Ara mateix heu sentit la blasfèmia; què us en sembla?» (Mt 26,65).

Moltes vegades, Jesús havia fet referències al Pare, però sempre marcant una distinció: la Paternitat de Déu és diferent si es tracta del Crist o dels altres homes. I els jueus que l'escoltaven l'entenien molt bé: no era Fill de Déu com els altres, sinó que la filiació que reclama per a Ell mateix és una filiació natural. Jesús afirma que la seva naturalesa i la del Pare són iguals, tot i que són persones distintes. Manifesta d'aquesta manera la seva divinitat. És aquest un fragment de l'Evangelí molt interessant de cara a la revelació del misteri de la Santíssima Trinitat.

Entre les coses que avui ens diu el Senyor n'hi ha algunes que fan especial referència a tots aquells que al llarg de la història creuran en Ell: escoltar i creure Jesús és tenir ja la vida eterna (cf. Jn 5,24). Certament, no és encara la vida definitiva, però ja és participar de la promesa. Convé que ho tinguem ben present, i que fem l'esforç d'escoltar la Paraula de Jesús, com el que és realment: la Paraula de Déu que salva. La lectura i la meditació de l'Evangelí ha de formar part de les nostres pràctiques religioses habituals. A les pàgines revelades sentirem les paraules de Jesús, paraules immortals que ens obren les portes de la vida eterna. En fi, com ensenyava sant Efreem, la Paraula de Déu és una font inexhaurible de vida.